

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 9 СІЧНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№4 (6367)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Азовське море — зона економічної активності мультимільйонної агломерації. Мені неприємна думка, що Росія вирішуватиме за суверенну Україну, як саме використовувати Азовське море. Ми не дозволимо цього».

Президент про дотримання норм міжнародного морського права

Росія має відповісти за злочинні дії

СПРАВА №. Україна подала до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) позов проти Росії через захоплення кораблів і моряків поблизу Керченської протоки. Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив заступник міністра юстиції, уповноважений у справах ЄСПЛ Іван Ліщина.

«Уряд вимагає визнання судом факту порушення Російською Федерацією прав 24 українських моряків під час незаконного нападу на українські кораблі, поранення та захоплення моряків у Керченській протоці 25 листопада 2018-го, їх незаконного тримання в пенітенціарних установах РФ і притягнення до кримінальної відповідальності. Важливо встановити, що наші моряки — військовополонені. І вже в межах дискурсу з точки зору військовополонених до них мають застосовувати відповідні правила. Зокрема і їхнє повернення в Україну відповідно до прав, встановлених Третьою Женевською конвенцією», — зазначив фахівець.

«Зважаючи, що Україні було надано дуже стислий період часу на подання заяви, сподіваюся, що цю справу розглянуть швидко», — підкреслив заступник міністра.

ЦИФРА ДНЯ

71

особу,

причетну до розвідувально-підривної діяльності іноземних спецслужб, викрила торік контррозвідка СБУ

У своїй хаті — нарешті своя віра!

Напередодні Різдва Вселенський патріарх Варфоломій, виявивши мудрість і мужність, здійснив одвічну мрію українського народу

СПОДІВАННЯ СПРАВДИЛИСЯ! Надання Томоса про автокефалію можна сміливо порівняти з дивом, яке остаточно нейтралізувало зловісну тінь імперського минулого в нашій новітній історії

Постійний представник України в ООН Володимир Єльченко:

«ООН не ухвалювала б ці рішення, якби питання Криму було справді закрите»

Володимир Єльченко — один із найбільш досвідчених та авторитетних українських дипломатів. За три десятиліття дипломатичної служби він працював і в Києві, й у Нью-Йорку, й у Відні, й у Москві. Брав участь у миротворчій місії у Хорватії. А вже окупація Криму і початок російської агресії проти України припали на його роботу послом у Росії. Тоді він був негайно відкликаний до Києва і за півтора року очолив українську делегацію в ООН. Природно, що левова частка нашої розмови присвячена саме дипломатичному фронту війни з Росією.

— Що вдалося і що не вдалося нашій державі в ООН за 2018 рік?

— Рік був дуже напружений. І хоч на його початку ми вийшли з Ради Безпеки ООН, питання України у Радбезі розглядали навіть частіше, ніж коли ми там були. Це пов'язано не з нашим членством, а лише з тим, що було більше провокаційних дій. І довкола Криму, і в Азовському морі, і незаконні вибори на Донбасі. Усе це, звісно, вимагало реакції Радбезу. Нам із нею допомагали наші партнери, яких ми завчасно про це просили. Окремо хочу відзначити делегації Польщі, Сполучених Штатів, Великої

Британії, Швеції, Нідерландів та Франції. Та і всіх західних країн, які буквально відразу бралися за наші питання. У результаті конфлікт між Росією й Україною і всі пов'язані з ним події розглядали в Радбезі у різних форматах щонайменше шість разів. Немає ніякої «втоми від України», як дехто вважає.

Ще один цікавий поворот. Я чудово пам'ятаю, як у 2015 — 2016 роках деякі партнери довіряли нам, що багато уваги привертало до ситуації на Донбасі, а кримська тематика мало звучить. Мовляв, хоч би це не призвело до того, що Крим забутий і перетворив-

ся на таку напівіснуючу проблему, яка де-факто вже Росією розв'язана. Сталося протилежне. Питання Криму стояло на порядку денному набагато частіше, ніж ситуація на окупованих територіях українського Донбасу. Думаю, це хороша тенденція. Бо саме протилежного домогалося Росія: щоб про кримське питання забули. Є багато думок на цей час... Обміняти Крим на Сирію, обміняти на Донбас (тобто піти з Донбасу, але закрити питання Криму). Цього нічого не буде. Є ще кілька резолюцій Генасамблеї ООН, які присвячені суто кримському питанню. Весь світ

побачив, що кримське питання дуже далеке від того, щоб бути закритим.

— Чим важливі резолюції Генасамблеї?

— Одну з них взагалі вперше схвалювали на Генасамблеї. Йдеться про резолюцію щодо проблеми милітаризації Криму, Азовського і Чорного морів. Ми її запропонували ще навесні 2018 року. Звісно, ніхто не знав і не міг передбачити події, які сталися у Керченській протоці вже наприкінці листопада. До речі, саме так можна виміряти ефективність дипломатів — за їхньою здатністю передбачати події.

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 9 січня 2019 року

USD 2802.3739
за 100 доларів США

EUR 3205.9157
за 100 євро

RUB 4.0339
за 10 рублів

AU 359796.79
за 10 тройських унцій

AG 4413.74

PT 230635.37

PD 367951.69

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

У своїй хаті — нарешті своя віра!

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Цьогорічне Різдво стало історичним для українців, хоч би за яким обрядом вони його зустрічали. Саме 7 січня в трапезному храмі Софії Київської було виставлено на загальний огляд Томос про автокефалію Православної церкви України. Документ, написаний на Афоні грецькою мовою на сувої пергаменту, було покладено між товстими шарами скла. Упритул наблизитися до нього чи доторкнутися неможливо. За дотриманням цих суворих правил стежили співробітники Державної служби охорони. Проте сфотографувати документ — будь ласка.

А отримав довгоочікувану грамоту з рук Вселенського патріарха Варфоломія напередодні Різдва у стамбульському соборі святого Георгія митрополит Київський і всієї України Епіфаній у присутності Президента Петра Порошенка.

У Томосі йдеться, що Вселенський патріархат визнає в межах політично сформованої території України канонічно автокефальну, самоврядну православну церкву. На цьому можна було б і поставити крапку в багатовіковій боротьбі за помісну церкву.

Проте шлях її розбудови лише розпочато. Буде він непростим, устеленим не лише злагодою, а й підлими колішками, які, поза всяким сумнівом, продовжуватимуть підкладати нам кремлівські посіпки й адепти його придворної РПЦ. Їхня агонія, сповнена потоками бруду, відвертої брехні й закликами до ненависті, посилюється щодня. Втім, собака гавкає, а караван іде. І неодмінно йтиме попри марні спроби (до яких нам слід бути готовими) тих, хто невідворотно втрачає свій ідеологічний і фінансовий вплив на українських теренах.

Рівна серед світових автокефалій

І Софійській площі вкотре судилося стати свідком історичної для України події. Після звершення святкової Різдвяної Літургії, яку в Софії Київській відправив предстоятель Православної церкви України Блаженніший митрополит Епіфаній, до вірян з різдвяним привітанням звернувся Президент Петро Порошенко. «Цього року в голосах українців значно більше переможності і впевненості, бо напередодні Гос-

Томос від Вселенського патріархату — священна реліквія нашої церкви й новітньої історії держави

подь явив нам справжнє різдвяне диво. Цього року Різдво для нас особливо велике й урочисте. Свято подвійне: Православна церква України отримала Томос про автокефалію, — урочисто проголосив Петро Порошенко. — Нашу давню Церкву, історія якої сягає часів рівноапостольного князя Володимира, ми нарешті визволили з московської неволі. І вона, рівна між рівними, увійшла в родину, яка тепер складається із п'ятнадцяти незалежних православних церков».

Томос він назвав однією з найголовніших українських реліквій та прочитував його: «Однодумно визначаємо та проголошуємо, щоб уся Православна Церква, що перебуває в межах політично сформованої та цілковито незалежної держави Україна разом із священними митрополіями, архієпископами, єпископами, монастирями, парафіями та всіма в них церковними установами, котра знаходиться під покровом Засновника Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви Боголюдини Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа, — існувала віднині канонічно автокефальною, незалежною та самоврядною. Ми закликаємо всі світові Православні Церкви визнавати її як сестру та згадувати під іменем «Свята Церква України», — як таку, що має своєю кафедрою історичне місто Київ».

Тому створення автокефальної Православної церкви України — запорука нашої незалежності, основа основ нашої духовної свободи. «Ми розірвали останні пу-

та, які прив'язували нас до Москви з її фантазіями про Україну як канонічну територію Російської православної церкви. Цього немає і вже не буде», — особливо підкреслив Президент.

Перша після отримання Православною церквою України Томоса про автокефалію служба відбулася саме під покровом Богородиці Оранти — Нерушимої Стіни, яка століттями берегла Софійський собор, берегла Київ і всю Україну.

«У кожного з нас є трохи від Фоми Невіруючого, який все ставить під сумнів. Але не раз переконувалися, що для нас немає нічого неможливого, коли ми солідарні, коли всі діємо спільно як єдина українська політична нація, — провадив далі Президент. — Це стосується не лише Томоса, а й Угоди про асоціацію з Євросоюзом, безвізового режиму, енергетичної, газової незалежності від Росії... Так само й інших надскладних завдань, які ми вирішували протягом останніх п'яти років у межах нашої української, європейської та євроатлантичної державницької стратегії».

А слово «Томос» не просто увійшло в українську мову — воно стало словом року. Цей факт надзвичайно красномовний. Адже мову творить народ, і він вводить в обіг лише важливі терміни, без яких ніяк уже не можна. Томос додався до таких неологізмів, як Євромайдан, кіборг, безвіз... Це все частина нашої великої історії сьогодення, констатувє департамент прес-служби АП.

Тож Петро Порошенко привітав вірян і з отриманням Томоса

— незалежно від віросповідання, бо це основа духовної незалежності нашої держави, і з Різдвом Христовим, яке утверджує добро та любов на нашій землі.

Шляхом злагоди, а не розколу

А митрополит Київський і всієї України, предстоятель Православної церкви України Епіфаній закликав усіх православних християн України об'єднуватися навколо Київського престолу в єдиній помісній церкві. «Ми маємо свою незалежну Українську православну церкву, молимося своєю рідною, зрозумілою українською мовою. Це корисно на шляху до спасіння кожного з нас, — заявив владика. — У цей величний день Різдва Христового бажаю всім нам, щоб Господь і в подальшому благодіяв, допомагав і сприяв нам, а ми будемо і в подальшому молитися, щоб Господь давав нам єдність, щоб усі православні християни України об'єдналися навколо престолу Київського в єдиній помісній автокефальній Православній церкві України».

Епіфаній тішиться з того, що автокефальна ПЦУ увійшла до родини православних церков як рівна з усіма іншими, але свідомий того, що попереду багато роботи задля її зміцнення.

«Наша правдива Українська православна церква увійшла до родини православних церков як автокефальна, рівна з усіма іншими. Відправлен-

ням спільної божественної літургії в кафедральному соборі святого Юрія Переможця на Фанарі ми засвідчили євхаристійну єдність зі вселенським православ'ям, тому двері нашої єдиної помісної православної церкви відчинені для всіх, хто бажає разом в ній служити Богові та її народові», — заявив він. — Найперше маємо надалі підносити молитви за церкву, за подолання ворожнечі та за примноження любові... Ми самі маємо відкласти минулі протистояння, відчуження та ворожнечу, бо лише через прощення одне одному зможемо справді утвердити єдину помісну автокефальну Українську православну церкву».

Тому шлях розпалювання ворожнечі чи насильства чужий нам, нашій свідомості, ментальності й кінцевій меті. А вона полягає у мирі й злагоді.

Перемога всіх вірян

Цікавим видається й коментар з цього приводу лідера кримськотатарського народу народного депутата України Мустафи Джемілева. Він вважає, що отримання помісною Православною церквою України Томоса Вселенського патріархату про канонічну автокефалію стало «актом, що зміцнює незалежність України». Ця подія знакова не лише для православних християн, а й для всього народу України. «Розірвано пута, які були наві'язані Україні Російською імперією понад 400 років тому. Минуть століття, але цей день і подія й тоді буде в підручниках. Це величезна перемога й плід зусиль дуже багатьох людей», — наголосив нардеп.

Зусилля для здобуття української церквою незалежності здійснювали з перших днів незалежності країни, але лише після початку війни й окупації Росією частини українських територій стала остаточно видимою необхідність автокефалії, повідомляє УНІАН. «Ми порушували це питання в наших бесідах із Вселенським патріархом Варфоломієм ще в 1990-ті роки, але в той період Константинополь ще не наважувався псувати відносини з Москвою. Росія чинила шалений опір надання автокефалії, вдаючись і до спроб підкупу, й до інших хитрощів», — згадав кримськотатарський лідер.

Плюс 14 безвізових країн

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ПОДОРОЖУЙ ВІЛЬНО. За підсумками 2018 року Україна піднялася ще на три позиції, посівши 41-ше місце в рейтингу паспортів світу. Відтепер українці матимуть менше клопоту, адже отримали безвізовий доступ до ще 14 країн. Відтепер їх 128 проти 114, що були рік тому. Про це свідчать дані опублікованого компанією Henley & Partners оновленого Індексу паспортів, який відображає останні зміни в безвізовому режимі всіх країн світу.

Цього разу лідером індексу стала Японія, громадяни якої можуть відвідувати без візи рекордні 190 країн. Рік тому перше місце посіла Німеччина з показником 177 країн. Нині вона разом з Францією на третьому місці — 188 країн із безвізовим відвідуванням. На другому місці — Південна Корея, яка за останні три місяці додала Індію у список безвізових країн і піднялася в індексі на одну позицію. Сінгапур також на другому місці з показником 189 країн.

А ось Велика Британія і США втрачають набуті раніше позиції й нині посідають лише 6-те місце (185 країн). Значне падіння з 1-го місця в 2015 році експерти пояснюють політикою «зачинених дверей», поширеною нині в обох країнах, повідомляє УНІАН.

Щодо Росії, то вона залишилася на 48-му місці, як і рік тому, — доступні 119 країн. Ірак та Афганістан на останньому місці індексу — 30 країн з безвізовим відвідуванням.

Біогазові потужності зросли на третину

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ЕКОНОМНА ЕКОНОМІКА. Виробництво електроенергії з біогазу динамічно розвивається. За рік біогазові потужності зросли на третину: з 34 МВт (21 установка) наприкінці 2017 року до 46 МВт (33 установки) на кінець 2018-го.

Особливо перспективне виробництво біогазу зі сміття, якого в Україні утворюється близько 10 мільйонів тонн щорічно. З полігона, де зібрано понад мільйон тонн сміття, можна видобути за рік майже три мільйони кубометрів звального газу, який містить 50% чистого біометану.

Нині на сміттєзвалищах працюють 20 біогазових установок загальною потужністю

18 МВт. Найбільше їх — три об'єкти потужністю 4,1 МВт — на Київщині.

Серед успішних проектів — біогазовий комплекс потужністю 659 кВт на сміттєзвалищі в Хмельницькому. У

Завдяки установці місто отримало збільшення генерации «чистої» електроенергії, скорочення викидів вуглекислого газу в атмосферу, мінімізацію пожеж на сміттєзвалищі й зменшення його об'єму, а та-

Особливо перспективне виробництво біогазу зі сміття, якого в нас утворюється близько 10 мільйонів тонн щороку.

проект інвестовано 34 мільйони гривень. Комплекс може генерувати близько 5 млн кВт*год електроенергії на рік за «зеленим» тарифом 12,4 євроцента/кВт*год. Цього обсягу електроенергії достатньо для освітлення всіх вулиць міста.

кож нові робочі місця й збільшення податків до місцевого бюджету.

«Проекти потрібно поширювати в усіх регіонах країни. Тому Держенергоєфективності спільно з НТЦ «Біомаса» та органами місцевого самоврядування проводить са-

ліз потенціалу видобутку біогазу. Виявлено можливість для встановлення установок потужністю 14 МВт на суму близько 20 мільйонів євро», — повідомив голова Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження Сергій Савчук.

Так, на Дніпровському міському полігоні потенційно можна встановити біогазовий комплекс потужністю 3,7 МВт. Прогнозований обсяг інвестицій — 3 мільйони євро з терміном окупності від 3 до 6 років.

«Закликаю місцеву владу вивчати перспективи використання біогазу на сміттєзвалищах, а для залучення інвесторів і партнерів — публікувати потенційні проекти на Інтерактивній карті «UA MAP», — наголосив фахівець.

З ПЕРШИХ ВУСТ

«ООН не ухвалювала б ці рішення, якби питання Криму було справді закрите»

Постійний представник
України в ООН
Володимир ЄЛЬЧЕНКО

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Російських військ на півострові нині більше, ніж радянських у часи СРСР

Ми саме тому й порушили це питання ще навесні, бо знали: рано чи пізно до цього призведе оця повзуча мілітаризація, яка продовжується у Криму фактично з першого дня спроби анексії Російською Федерацією. Нині увесь півострів перетворився на величезну воєнну базу. Мені здається, російських військових сил там зараз навіть більше, ніж за радянських часів. Ідеться й про новітні ракетні комплекси, і про все інше. Кількість військової техніки у Криму і довкола нині перевищує всі допустимі ліміти, у тому числі угоди, які обмежують військову присутність Росії на південному фланзі.

Провокація 25 листопада 2018-го в Керченській протоці лише привернула більше уваги до проблеми. Важко сказати, чого домагалися росіяни цими діями. Але те, що це мало зворотний ефект — у сенсі збільшення підтримки цієї резолюції членами Генасамблеї — доконтинентний факт.

Нещодавно було ухвалено вже третю із серії резолюцій щодо порушень Росією прав людини у тимчасово окупованому Криму. Дещо робить її унікальною серед такого роду документів Генасамблеї ООН. По-перше, у ній зазначено прізвиська конкретних людей, які були незаконно засуджені російськими судами і отримали величезні тюремні строки. Ідеться про бранців Кремля. У цій резолюції згадуються поіменно троє з них — Олег Сенцов, Омар-Усеїн Куку і Володимир Балух. Ми не могли назвати всіх, звісно, оскільки їх щонайменше сімдесят. Але цей пасаж використовуватимемо задля тиску на російську владу, щоб вона нарешті звільнила всіх наших політ'язнів. До цього в історії ООН у таких резолюціях згадували лише два імені — Нельсона Манделу і колишню лідерку м'янмарської опозиції Аун Сан Су Чжи. Більше такого я не пригадую. Це свідчить про те, що ситуація екстраординарна і така згадка необхідна.

Був ще один принциповий момент, який пройшов здебільшого поза увагою. Ми всі знаємо, що час від часу деякі видавництва і всесвітні носії інформації, такі як Google, наприклад, малюють Крим то частиною Росії, то штрихують як спірну територію. Кожного разу виникає запитання: як із цим боротися? Це ж частина повзучої окупації. Росія намагається таким чином поступово привчити світову суспільну, експертну і географічну думку до переконання, що Крим — це вже Росія, і все, питання більше не існує. У цій резолюції є окремий параграф, який зобов'язує всю систему ООН

називати Крим тимчасово окупованим Росією. Це створює нові докази і підстави тиснути на медіа-ресурси, географічні ресурси, Вікіпедію. Адже саме на них орієнтуються багато національних видавництв. Тепер є підстави вимагати від них дотримуватися рішення Генасамблеї, яке наполягає, що Крим має називатися так, як це відповідає дійсності, окупованим Російською Федерацією, і жодним чином не «спірною територією».

Резолюція, звісно, вимагає негайно звільнити наших бранців і встановити правила поведінки з ними до звільнення. Вона також повторює всі ті вимоги, які Росія не виконала раніше: скасувати заборону Меджлісу, забезпечити викладання українською мовою, відновити всі закриті та репресовані медіа-ресурси в Криму, особливо кримськотатарські. А реакція Росії зводиться до спроби переконувати, що питання Криму закриті. Якби воно було закриті, хіба ООН витрачала б час на ухвалення всіх цих рішень?

— **Які ще важливі рішення щодо України ухвалено?**

— До порядку денного ООН було внесено новий пункт: «Ситуація на тимчасово окупованих територіях України». Його відсутність раніше певною мірою звужувала наші можливості. Кожного разу, коли ми хотіли порушити якесь питання в Генасамблеї, нас запитували: «А з якого пункту?» Є і загальні пункти, до яких можна було прив'язатися, — підтримання миру і безпеки, мирне врегулювання конфліктів. Але вони всі не відокремлені. Нам дуже важливо було мати конкретний пункт, який чітко стосується окупованих територій України — Криму та Донбасу. Тепер він є.

Це рішення ми провели через так званий Генеральний комітет Генасамблеї, який схвалює порядок денний на весь 2019 рік. Без спротиву Росії не обійшлося. Було важко. Адже для росіян це додатковий подразник. Їм це дуже не подобалося.

Спеціальні дебати щодо цього питання попередньо заплановано на кінець лютого 2019 року. Це річниця початку конфлікту. Хороша нагода зробити зокрема екскурс в історію — чому почався конфлікт, чому почалася російська агресія, її причини і наслідки, аналіз подій, які відбулися за ці 5 років. Ми поки що не думаємо над якимось проектом рішення. Подивимося. Можливо, спочатку послухаємо, що скажуть у залі Генасамблеї інші делегації, а потім висловимося якесь рішення у вигляді проекту.

Не менш важливою була декларація про Голодомор. 2018 року вона вже набрала майже 40 співавторів. Підтримка збільшилася на 8 країн. Може, це й небагато, але наша головна мета — не просто згадати про цю трагічну подію, а все-таки перейти до поступового визнання її геноцидом українського народу. Це важко. Поки що приблизно 20 парламентів у світі визнали Голодомор, але ці рішення мають різні форми, часто це не зобов'язуючі

декларації. І якщо зараз винести таке жорстке рішення на Генасамблею, ми отримаємо 20 чи менше голосів підтримки. Цей шлях займе час. Ми знаємо, наскільки довго Ізраїль домагався світового визнання Голокосту геноцидом. Щонайменше, здається, 50 років. Тому для нас важливий кожен голос. Навіть ті 8 додаткових країн, які долучилися 2018 року. Це свідчення, що у світі поступово починають розуміти, що саме трапилося в Україні у 1932 — 1933 роках.

Кремль чекає на зговірливого нового президента в Україні. Марно?

— **Україна ще чотири роки тому пропонувала розмістити миротворчу місію на сході. І ось у вересні 2017 року Путін раптом визнає, що так, він погоджується, але не на таку, а на якусь іншу місію. Як гадаєте, чи взагалі розглядали росіяни цю ідею серйозно?**

— Це їхня типова поведінка. Відволікти увагу, «перевести стрілки». Я думаю, у той момент російська дипломатія зрозуміла, що питання починає визрівати, починається певний рух. Що не лише Україна порушує питання про необхідність такої операції, а вже й інші країни. Про це почали говорити США, деякі країни Європейського Союзу. Й у Кремлі вирішили зіграти на випередження. Внесли свій проєкт, який просто ніякий... Якісь незброєні сили ООН, які захищатимуть спостерігачів ОБСЄ. Звісно, це не було сприйнято серйозно. Тому над російським проєктом ніхто серйозно навіть і не працював. Він так сам собі й умер.

Тут треба розуміти головне. Для започаткування справжньої миротворчої операції потрібне рішення

будуть вони щось робити і після, але побачимо...

— **Чому?**

— Тому що вони чекають якогось приходу гіпотетичного проросійського президента, який все змінить. Я серед усіх претендентів (а їх там вже майже двадцять) не бачу поки що жодного проросійського кандидата. Не можу уявити, що хтось із них готовий здати Україну. Ніхто не піде на поступки Росії, бо сьогодні ця людина керуватиме вже абсолютно іншою Україною. І ця Україна йому чи їй просто не дозволить цього зробити. Може, такі сподівання і є у Кремлі, але в них немає шансів справдитися.

— **Ви зустріли розпад СРСР у Нью-Йорку. Тоді, мабуть, ніхто не міг його передбачити. Чи може щось настільки ж непередбачуване статися нині з Росією?**

— Не дуже вірю в розпад Росії. Все-таки ця країна стає дедалі більш тоталітарною. Я чув цифру: якщо поррахувати всіх військових, поліцейських і сили спецпризначення — їх там нині вдвічі більше, ніж у колишньому СРСР. Це з удвічі меншою кількістю населення і значно меншою територією. Виникає запитання: для чого це все? Думаю, відповідь дуже проста. Цим шляхом ішли всі тоталітарні режими. Поступове нарощування військової потужності, потім починається закриття інтернету, обмеження соцмереж, країна замикається і стає такою собі величезною Північною Кореєю... Саме таким шляхом іде Росія.

Три справжні кроки до миру

— **2019-й — рік виборів. І нині на виборчий порядок денний виносяться зокрема й питання зовніш-**

Якщо Росія не хоче чи не здатна домовлятися ні про що в нормандському форматі, то зрозуміло, що й у Радбезі ООН не буде жодного результату.

ня Радбезу ООН. Але щоб він почав розглядати це питання, воно спочатку має бути хоча б приблизно означено у нормандському чи мінському форматі.

Ми чули, що чергове засідання «Нормандії» планували на грудень — воно не відбулося. Називали середину січня — певний час я вже не чую й про січень. Усі чудово розуміють, що, на жаль, маючи там Росію, яка проти всього виступатиме, серйозних рішень там ухвалити не вдасться. Подивіться також на трек Волкер—Сурков, який не збирався вже рік. Здається, рік тому в Об'єднаних Арабських Еміратах востаннє зустрілися — й на цьому контакти закінчилися. Тому виникає запитання: а що починатиме розглядати Радбез ООН? Там сидить та сама Росія. Якщо вона не хоче чи не здатна домовлятися ні про що в нормандському форматі, то зрозуміло, що й у Радбезі не буде жодного результату.

Тобто можна сказати, що ми у Нью-Йорку чекаємо — все залежить від політичної волі. Путін уже кілька разів сказав, що не бачить ані сенсу, ані можливості домовлятися із нинішньою українською владою. Що вона, мовляв, «недоговороспособна». Росіяни не робитимуть нічого до президентських виборів в Україні. У мене є великі сумніви, чи

ки у США і ЄС, ми почули б абсолютно іншу розмову.

Третє, вже суто наше завдання, — це зміцнення нашої обороноздатності. Думаю, що, попри всю критику, отой воєнний стан, який було запроваджено минулого року, дав результат. Це була тест-проба. Ми побачили, чи може наша держава існувати в такому режимі. Бо це ж не просто закриття якогось банку чи комендантський час — це набагато складніше. Просто ми звикли до комфортного існування, навіть в умовах конфлікту з Росією. Коли в Києві всі ресторани працюють, іномарки їздять такі, що у Нью-Йорку на Мангеттені ніхто не бачив ніколи — і це в умовах війни з РФ. Я щиро сподіваюся, що наші спеціалісти подивилися і побачили, що треба змінювати, що треба впроваджувати. Тому що так теж не може бути — два паралельних життя: одне на фронті, в Авдіївці, а інше — в Києві, де всі гуляють і святкують Новий рік.

— **Деякі оглядачі, коментуючи безвізовий режим, а згодом автокефалію Української церкви, кажуть, що Путін уже втратив Україну. Погоджуєтесь?**

— Я завжди повторював таку тезу — хоч і не я її вигадав — що за останні 5 років Путін більше зробив для незалежності України, ніж усі попередні українські президенти. Це справді так. Вже минуло 5 років, і це немало. А буде, на жаль, більше, бо це не закінчиться на шостому чи навіть сьомому році. Якщо взяти до уваги покоління, яке народилося після 1991-го і виросло в незалежній Україні, і додати півмільйона людей, які пройшли через фронт... Це люди, які вже ніколи не змиряться, не пробачать Росії те, що вона зробила з Україною, тим більше абсолютно безпідставно.

Думаю, що точку неповернення пройдено.

— **Чого хотілося б досягти у 2019 році?**

— Сподіваюся побачити хоч якийсь прогрес у питанні розміщення миротворчої місії в Україні. Звісно, потрібний час і на схвалення рішення, потім щонайменше ще півроку чи рік — поки ми побачимо хоч якісь наслідки і вже конкретне розгортання контингентів. Але все одно, якщо почнеться цей процес, — це саме по собі буде позитивом. Тому що в присутності миротворців ООН вже не буде кожного дня обстрілів і провокацій, перестануть гинути люди. І це вже саме по собі буде серйозним і позитивним результатом.

Ми входимо у цілий п'ять нових органів ООН. Економічна і соціальна рада ЕКОСОП, Комітет ООН з конференцій, ЮНІСТРАЛ (Комісія з міжнародного торговельного права), Комісія соціального розвитку, Виконавча рада Фонду народонаселення ООН і Програми розвитку ООН. Усі ці органи — соціально-економічного спрямування, не політичні, але можуть дати нам чимало користі.

Пріоритетний напрям, яким рухатимемося, — реінтеграція і відбудова Донбасу. Можливо, це питання не завтрашнього дня, але на перспективу також треба думати. Встановити мир на Донбасі або повернути Крим — це одне, і зовсім інше — що робити далі. До цього треба готуватися вже сьогодні, і робота у згаданих органах допоможе нам таку роботу провести.

Георгій ТИХИЙ,
Нью-Йорк,
Українформ

(Надруковано
зі скороченнями)

Голови громад навчалися, щоб діяти

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРШІ КРОКИ. Одразу після перших виборів у 27 новостворених ОТГ Черкащини голови громад та їхні команди пройшли навчання в Центрі розвитку місцевого самоврядування, створеному за підтримки Програми «U-LEAD з Європою» та Мінрегіону. На семінарі вивчали організацію діяльності новостворених ОТГ, проведення перших сесій, реорганізацію та вирішення кадрових питань. Голови громад отримали багато корисної інформації про практичне застосування законодавства, цікавою була презентація експерта аналітично-правової групи центрального офісу реформ при Мінрегіоні Лесі Федченко про кадрові питання, які виникають внаслідок реорганізації органів місцевого самоврядування ОТГ та передачі їхніх комунальних підприємств, установ та закладів. Як розповів директор Черкаського ЦРМС Сергій Слинько, центр уже третій рік допомагає ОТГ правильно розпочинати та ефективно працювати для розвитку громад. Як свідчить практика, такі навчання допомагають активістам уникнути багатьох помилок в організації роботи ОТГ.

1000-й вагон від заводу «Карпати»

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

СПРАВИ ВИРОБНИЧІ. До нового року досвідно-механічний завод «Карпати» в Новому Роздолі на Львівщині підготував собі гарний подарунок: випустив тисячний вагон. У прес-службі облдержадміністрації поінформували, що підприємство понад 30 років випускає конкурентоспроможну продукцію. А це хімічне, гірничорудне, насосне обладнання, ємкості та резервуари для АЗС і транспортування нафтопродуктів, запасні частини до хімічного та гірничорудного обладнання, товари широкого вжитку. Виготовляє й технологічне обладнання для виробництва цементу сухим методом.

Завод налагодив тісні зв'язки з підприємствами видобувної, деревообробної, металообробної, паливно-енергетичної промисловості не лише України, а й Німеччини, Польщі, Італії, Австрії, Данії, Білорусі.

Уже шостий рік «Карпати» будують вагони (напіввагоны, хопери-цементовози, хопери-зерновози, хопери-окатишевози). Торік завод узявся за деповський і капітальний ремонт вагонів. 2014 року освоїв виробництво великофуттових універсальних контейнерів і контейнерів-цистерн.

Нині на підприємстві трудяться 700 осіб. Завод працює у двозмінному режимі. Щомісяця тут складають 100—120 вагонів і 20—30 контейнерів. Перед Новоріччям на підприємстві побував голова облдержадміністрації Олег Сінютка. Він привітав колектив «Карпат», найкращим працівникам вручив почесні грамоти.

«Смаки Сумщини» до вподоби всій Слобожанщині

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ВЕРНІСАЖ. У Харківській обласній художній галереї «Мистецтво Слобожанщини» відрито виставку «Смаки Сумщини», на якій представлено фотороботи професійних майстрів об'єктива. Серед них Наталія Кармазіна.

Мета вернісажу — розкрити туристські й передовсім гастрономічні можливості сумського краю, який залюбки зустрічає гостей з усіх кутків України та з-за кордону.

Під час відкриття виставки підписано угоду про співпрацю, що значно розширить можливості розвитку внутрішнього туризму між Сумською і Харківською областями. Учасники й гості виставки могли не лише помилуватися гастрономічними світлинами, а й дегустувати продукти і медові напої, виготовлені на Сумщині.

СПІВЧУТТЯ

Колектив редакції «Урядового кур'єра» щиро співчуває редакторів відділу аналітичних матеріалів Головку Оксані Олександрівні з приводу важкої та непоправної втрати — смерті матері Ганни Романівни.

НОВИНИ З УКРАЇНИ

Новосілля для військових

МІЦНИЙ ТИЛ. 92-гу бригаду повністю забезпечать житлом

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

У Чугуївському районі на Харківщині військові 92-ї бригади Збройних сил України отримали 80 квартир у двох новозбудованих багатоповерхівках. Сертифікат на нове житло для військових командирів бригади передали міністр оборони Степан Полторак і голова Харківської облдержадміністрації Юлія Світлична.

Міністр оборони зазначив, що в 2019 році 92-гу бригаду першою в Україні повністю забезпечать житлом. Він повідомив, що, крім 80 квартир, які отримали вояки бригади, 2018-го було закуплено 101 квартиру в обласному центрі для військових Харківського гарнізону.

«Плануємо здати ще один будинок, спорудити будинок для сержантського складу, завершити зведення гуртожитків на 350

військовослужбовців. Із 1 січня почала в повному обсязі діяти друга форма забезпечення житлом військовослужбовців — компенсація за оренду. Якщо раніше ця норма стосувалася тільки офіцерів, то нині — усіх військових, зокрема контрактників. Процедура максимально спрощено», — повідомив Степан Полторак.

Він подякував голові ХОДА за підтримку військовослужбовців в області,

зазначивши, що обласна державна адміністрація — лідер у піклуванні про військових Харківського гарнізону. Міністр наголосив, що в умовах воєнного стану не тільки військові, армія, а й суспільство продемонстрували готовність до захисту країни.

Голова ХОДА, вітаючи сім'ї воїнів 92-ї бригади з новосіллям, зазначила, що відновлюється справедливості. Будівництво двох зданих в експлуатацію будинків було заморожено більш ніж на 10 років, і держава повертається до військових обличчям.

«І це надзвичайно важливо, адже ви бороните державу, тож держава повинна захищати вас. У Харківській області постійно триває робота з підтримки військовослужбовців, — сказала Юлія Світлична. — Дякую за співпрацю Міністерству оборони. Адже нам за кілька останніх років вдалося зробити дуже багато для забезпечення військових. Нині в Харківській області близько 2000 військових перебувають на квартирному обліку, і забезпечення житлом дуже актуальне».

Під час урочистого заходу Юлія Світлична передала в розпорядження 92-ї бригади новий автомобіль швидкої допомоги.

Надання житла військовослужбовцям, які захищають Україну, є одним з першочергових завдань української влади

У Вінниці показали перший дитячий будинок сімейного типу

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА. Дитячий будинок сімейного типу в місті створили на виконання державної програми. Тут виховують трьох всиновлених дітей. Його для родини придбали коштом державної субвенції та місцевого бюджету. Це двоповерхова будівля у Старому місті, загальна площа

якої понад 250 квадратних метрів. У кожній дитині власна кімната. На подвір'ї — альтанки й гараж. На ділянці є садок, можна вирощувати городину.

«Будинок було придбано в межах державної субвенції, яку другий рік поспіль реалізують з ініціативи уряду. Ми придбали за рахунок субвенції п'ять квартир, які розподілили відповідно до черги сиrotам 18—23 років, а також

цей будинок. Обираючи його, дивилися, щоб був просторим і з ремонтом. Важливо, що молода сім'я виявила бажання виховувати дітей в одній великій родині», — зазначила заступник міського голови Галина Якубович. Батько сімейства Віталій розповів, що він із дружиною має власних дітей і давно мріяв узяти в родину сиріт, але не було відповідної житлової площі.

«Ми заселилися в будинок 6 грудня. Виховуємо трьох всиновлених дітей — дві дівчинки та хлопчика, а також двох наших. Плануємо взяти до восьми дітей, адже в будинку має проживати 12 осіб», — сказав він.

Представники міської влади привітали родину з новорічними та різдвяними святами й передали телевизор і диван.

Сільські амбулаторії відтепер з автомобілями

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

МЕДИЦИНА. Нещодавно в Херсоні передано службовий автотранспорт лікарям сільських амбулаторій усіх районів області. 25 автомобілів марки «Рено-Дастер» загальною вартістю 12,5 мільйона гривень придбано згідно з програмою Президента «Допомога поруч!» та Законом «Про підвищення доступності та якості медичного обслуговування в сільській місцевості». 2019 року цю ініціативу глави держави реалізовуватимуть і надалі. Усього в Херсонській області має бути 57 транспортних засобів для сільських лікарів.

Директор департаменту охорони здоров'я Херсонської облдержадміністрації Віктор Короленко розповів, що крім

Нові автомобілі спростять роботу медиків на селі

придбання автомобілів, закон передбачає будівництво нових амбулаторій та реконструкцію вже збудованих.

«Тому в районах та ОТГ, які претендували на автомобілі та реконструкцію амбулаторій, — зазначив він, —

враховували наявність земельної ділянки з кадастровим номером, відведеної під будівництво амбулаторії, співфінансування не менш як 10% з місцевої громади та наявність лікаря сімейної медицини. Усі заявки захища-

ють у Мінрегіоні та Міністерстві охорони здоров'я».

Голова Херсонської облдержадміністрації Андрій Гордєєв наголосив на важливості нових підходів до надання медичних послуг та наближення їх до сільського населення.

ПОСТАНОВА
м. Київ

4 січня 2019 року

No 14

Голова Центральної виборчої комісії Т. СЛІПАЧУК

1. ТИП ДЕКЛАРАЦІЇ ТА ЗВІТНИЙ ПЕРІОД

Кандидата на посаду
особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування
(охоплює попередній рік)

2.1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО СУБ'ЄКТА ДЕКЛАРУВАННЯ

Прізвище:	ШЕВЧЕНКО
Ім'я:	ІГОР
По батькові (за наявності):	АНАТОЛІЙОВИЧ
Податковий номер:	[Конфіденційна ін
Дата народження:	[Конфіденційна ін

Зареєстроване місце проживання.

Країна:	Україна
Поштовий індекс:	[Конфіденційна інформація]
Місто, селище чи село:	Київ / Україна
Вулиця:	[Конфіденційна інформація]
Номер будинку:	[Конфіденційна інформація]
Номер корпусу:	[Конфіденційна інформація]
Номер квартири:	[Конфіденційна інформація]

Місце фактичного проживання або поштова адреса, на яку Національне агентство з питань запобігання корупції може надіслати кореспонденцію суб'єкту декларування:

Місце роботи

Місце роботи або проходження служби (або місце майбутньої роботи чи проходження служби для кандидатів):
Держава Україна

Займана посада (або посада, на яку претендуєте як кандидат);
Кандидат в Президенти України

Категорія посади (заповніть, якщо це вас стосується):

Тип посади:	Посада державної служби
Категорія посади:	[Не застосовується]

Чи відноситься ви до службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, відповідно до статті 50 Закону України "Про запобігання корупції"?

Ні

Чи належить ваша посада до посад, пов'язаних з високим рівнем корупційних ризиків, згідно з переліком, затвердженим Національним агентством з питань запобігання корупції?

Ні

2.2. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЧЛЕНІВ СІМ'Ї СУБ'ЄКТА ДЕКЛАРУВАННЯ

Членами сім'ї суб'єкта декларування є особи, які перебувають у шлюбі із суб'єктом декларування (чоловік/дружина), незалежно від того, чи вона проживає разом з дітьми, у тому числі позасімейні діти, батьки, особи, які перебувають під опікою / піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані сімейним побутом, мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом декларування (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних – наприклад, особи, що спільно орендують житло); у тому числі особи, які спільно проживають із суб'єктом декларування, але не перебувають з ним у шлюбі.

3. ОБ'ЄКТИ НЕРУХОМОСТІ

Суб'єкт декларування повинен задекларувати всі об'єкти нерухомості, що належать йому або членам його сім'ї на праві власності, знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто та право. Це включає такі об'єкти нерухомості: земельна ділянка, житловий будинок, квартира, офіс, садовий (дачний) будинок, гараж, інше.

Загальна інформація	Місцезнаходження	Вартість на дату набуття	Вартість за останньою оцінкою	Інформація щодо права на об'єкт
Вид об'єкта: Квадіра	Країна: Україна	98170	[Не відомо]	Тип права: Власність Відсоток: %, 100.00 Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ
Дата набуття права: 28.11.2001	Початковий індекс: [Конфіденційна інформація]			
Загальна площа (м²): 168,1	Населений пункт: Київ / Україна			
Ресстраційний номер: [Конфіденційна інформація] Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ	Адреса: [Конфіденційна інформація]			
Вид об'єкта: Квадіра	Країна: Україна		[Не відомо]	Тип права: Власність Відсоток: %, 100.00 Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ
Дата набуття права: 10.08.2006	Початковий індекс: [Конфіденційна інформація]			
Загальна площа (м²): 129,60	Населений пункт: Київ / Україна			
Ресстраційний номер: [Конфіденційна інформація] Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ	Адреса: [Конфіденційна інформація]			
Вид об'єкта: Квадіра	Країна: Україна	[Не відомо]	[Не відомо]	Тип права: Власність Відсоток: %, 100.00 Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ
Дата набуття права: 07.07.2005	Початковий індекс: [Конфіденційна інформація]			
Загальна площа (м²): 161,40	Населений пункт: Київ / Україна			
Ресстраційний номер: [Конфіденційна інформація] Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ	Адреса: [Конфіденційна інформація]			
Вид об'єкта: Офіс	Країна: Україна	50000	[Не відомо]	Тип права: Власність Відсоток: %, 100.00 Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ
Дата набуття права: 27.09.2010	Початковий індекс: [Конфіденційна інформація]			
Загальна площа (м²): 268,5	Населений пункт: Київ / Україна			
Ресстраційний номер: [Конфіденційна інформація] Прізвище: ШЕВЧЕНКО Ім'я: ІГОР По батькові: АНАТОЛІЙОВИЧ	Адреса: [Конфіденційна інформація]			

[illegible][illegible]

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Перша Різдвяна хода вертепів на Луганщині

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ДОБРА НОВИНА. Громадська організація «Міст 3.10» спочатку об'єднала вимушених переселенців з Луганська, Первомайська та Довжанського, а нині поширилася на усю громаду Лисичанська. Перший вертеп у місті активісти провели на волонтерських засадах у 2015-му, коли навкруги все гуркотіло та вибухало. Проте виявилось, що колядки дуже потрібні людям! Отже, з того часу в Лисичанську це стало традицією. У новорічні дні вертеп провели уже і в Рубіжному. «А лисичанці у Святвечір зібрали вертепи з різних міст області», — розповіла голова ГО «Міст 3.10» Ірина Сельницька. Сама вона із сім'єю переїхала влітку 2014-го з Первомайська до Лисичанська, де й почала об'єднання переселенців. Тепер в організації сотні людей.

«Нам вдалося створити театр «Новий Ліссабон» завдяки участі у тренінгу в Полтаві. Там розповідали, що таке документальний театр, що він може бути критичний, соціальний, перфомансний. Це не той театр, який відвідуємо лише як глядачі. Це дія, яка змушує замислитися та підштовхує до певних кроків. І завдяки драматургів з Полтави Ірині Гарець ми поставили першу п'єсу «Подвійні стандарти», — розповідає очільниця об'єднання.

Тепер документальний театр, у найменуванні якого міститься неофіційна назва Лисичанська, представляє історії з їхнього життя. Це й історії членів організації, в яких були

перемоги над обставинами та корупцією. І такі резонансні виступи, як вистава «Суд над Лисичанськом: стратити помилувати». Без коми.

«У виставі ми говоримо про те, чи зручно жити в Лисичанську, чи безпечно. І наш посил дійшов, пішло обговорення, відреагувала поліція. Тож я переконала, що за допомогою мистецтва ми маємо вплив на владу, правоохоронців, бо театр документальний, а історії реальні», — стверджує Ірина Сельницька. Нині вона та її друзі втілюють нову мрію.

«Ми підготували Різдвяну ходу вертепів. Це ідея Олексія Горленка. Він переселенець із Довжанського. І саме він організував перший вертеп у Лисичанську в 2015 році. Тепер у нашому місті проведення вертепу вже

стало традицією. Минулого року до нашої громадської організації приєдналася ініціативна група «Шлях сприяння». А цьогоріч Олексій виступив з ідеєю вперше на східному Донбасі зробити ходу вертепів і зібрати колективи з різних міст — тобто провести фестиваль вертепів у Лисичанську.

Ідею підтримали! Учасниками стали люди з Тошківки, Сватового, Северодонецька, селища Врубівка та села Мирна Долина, Званівської громади, села Победа Новоайдарського району. В нашій ході було орієнтовно до трьохсот учасників», — розповіла Ірина Сельницька.

У Рубіжному близько 150 учнів закладів загальної середньої освіти представили свої унікальні театралізовані дійства

Чим цікава «Лабораторія божевільних вчених»?

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНЕ ДОЗВІЛЛЯ. Фантастичне хімічне шоу, захопивши й унікальні наукові експерименти чекали на харків'ян у «ЛандауЦентрі» під час проведення інтерактивної програми «Лабораторія божевільних вчених». У межах заходу гостям представили незвичайні на-

укові експерименти: окрім дивовижного хімічного шоу, проводили досліди з високою напругою, демонстрували дію різних фізичних законів, а також унікальні експонати. Кожен відвідувач лабораторії міг бути не просто глядачем, а й взяти участь у різноманітних інтерактивних програмах. Як повідомили у пресслужбі Харківського на-

ціонального університету ім. В. Н. Каразіна, захід приурочено до 5-річчя створення центру інтерактивної науки, що відбулося за ініціативи університетської громадськості та Асоціації випускників, викладачів і друзів університету. За словами засновників, головною метою центру було визначено стимулювання відродження втраченого інтересу до нау-

ки (насамперед у молоді), а також заснування унікального в Україні першого приуніверситетського центру інтелектуального дозвілля для харків'ян і гостей міста. Самі відвідувачі стверджують, що «ЛандауЦентр» став найпопулярнішим на сьогодні місцем у Харкові, де навчання перетворюється на задоволення, а процес пізнання стає сенсом життя.

«Sten/Step» — вільний поступ Донбасу

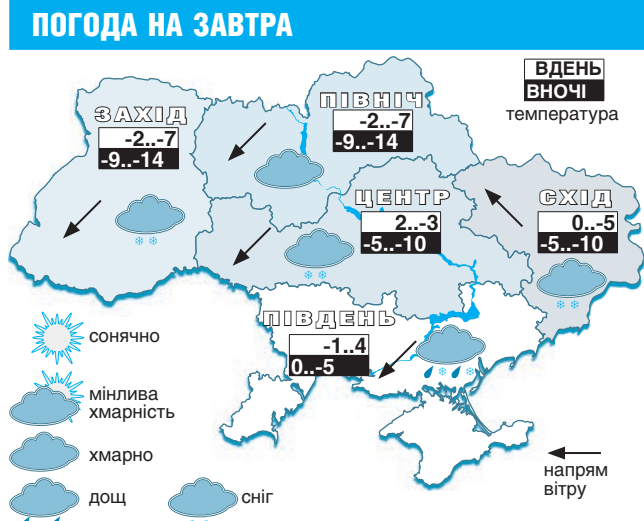
Павло КУШ,
«Урядовий кур'єр»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ. На Донеччині за ініціативою громадської організації «Товариство Олексі Тихого» вийшов у світ альманах «Sten/Step: нескорений український Донбас». В історично-краєзнавчому та літературно-мистецькому виданні читачам пропонують публіцистичні матеріали про відомих людей та знакові події краю.

Приміром, тут є стаття відомого уродженця Донеччини — педагога, мовознавця і правозахисника Олексі Тихого «Думки про рідний донецький край», що написана в 70-ті роки минулого століття, проте не втратила актуальності й сьогодні. В альманасі також є розповіді про тутешніх патріотів, інформація про яких із відомих причин тривалий час була під забороною. Серед таких, наприклад, Максим Залізняк — фотограф,

який у роки Голодомору наважився фіксувати злочини радянської влади стосовно жителів Донбасу. Чимало публікацій присвячено й сучасним подіям на території краю, спровокованим російською агресією навесні 2014 року, та захисникам сходу України: загиблим і вцілілим. Тобто упорядники «Sten/Step», спростовуючи брехливу московську пропаганду, подають достовірні матеріали про справжню історію Донбасу,

який був і є українським, і далі борються проти окупантів. «Ми вирішили видати такий альманах, щоб зацікавити кожного жителя Донбасу й тих людей, які ніколи тут не були. А сама назва Sten/Step — це гра слів, що акцентує на революційному поступі Донбасу до свободи і свого українського коріння. Від совкового болота до європейського майбутнього», — каже голова ГО «Товариство Олексі Тихого» Євген Шаповалов.

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 10 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-9 -14	-2 -7	Черкаська	-5 -10	0 -5
Житомирська	-9 -14	-2 -7	Кіровоградська	-5 -10	+2 -3
Чернігівська	-9 -14	-2 -7	Полтавська	-5 -10	0 -5
Сумська	-9 -14	-2 -7	Дніпропетровська	-5 -10	+2 -3
Закарпатська	-3 -8	+2 -3	Одеська	0 -5	-1 +4
Рівненська	-9 -14	-2 -7	Миколаївська	0 -5	-1 +4
Львівська	-9 -14	-2 -7	Херсонська	0 -5	-1 +4
Івано-Франківська	-9 -14	-2 -7	Запорізька	0 -5	-1 +4
Волинська	-9 -14	-2 -7	Харківська	-5 -10	0 -5
Хмельницька	-9 -14	-2 -7	Донецька	-5 -10	0 -5
Чернівецька	-9 -14	-2 -7	Луганська	-5 -10	0 -5
Тернопільська	-9 -14	-2 -7	Крим	+2 -3	+5 +10
Вінницька	-5 -10	0 -5	Київ	-10 -12	-3 -5

Укргідрометцентр

Раритетні та рідкісні прикраси вражають

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ЕКСПОЗИЦІЯ. Яке тут розмаїття ялинкових прикрас! Іграшки за мотивами казок, саморобні, які виготовляли під час війни, історичні, присвячені польоту в космос. На виставці, розгорнутій у Смілянському міському краєзнавчому музеї, нині велелюдно. Відвідувачі роздивляються як сучасні експонати, так і ялинкові прикраси з довоєнного періоду (найдавніша — 1938 року). Є серед них і рідкісні, різноманітних форм, зроблені з нетрадиційних матеріалів. Колекція налічує понад 250 іграшок. Щороку її доповнюють жителі міста, а також діляться спогадами та історіями, які екскурсоводи переповідають відвідувачам. Експозиція цікава як для дорослих, так і для дітей. Діятиме виставка, як повідомило видання «Сміла», впродовж кількох тижнів.

100 років газетному слову

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ДАТА. Сто років тому в давньому Острозі побачило світ перше українськомовне друковане видання «Острозька Народна газета». Згадка про неї є в діаспорній «Енциклопедії українознавства». А примірник одного з перших випусків зберігся в центральному державному історичному архіві Києва. Напередодні символічної для всіх газетарів дати дослідник Острогіани Ігор Тесленко надіслав у Державний історико-культурний заповідник Острога світлина його сторінок (примірник датовано 2 лютого 1919 року). Редактор газети — український громадський і кооперативний діяч Пилип Павлюк. На першій шпальті розміщено оголошення про заснування в Острозі книжкового видавництва «Будучина», яке мало працювати на кооперативних засадах.

Отже, в розпорядженні дослідників з'явився цінний краєзнавчий матеріал. А жителі колиски друкованого слова — Острога (один з найдавніших осередків друкарства під керівництвом Івана Федорова коштом князя Василя-Костянтина Острозького створено саме тут у 1577—1579 роках) мають підстави відзначити ще й 100-річчя українського газетного слова.